

reč tam dobili več zastopnikov isti stanovi, ki jih po novi volilni pravici izgubijo, n. pr. veleposestniki.

Utis Gavčevega govora.

Splošni utis Gavčevega govora je bil ta, da nobena stranka v državnem zboru z Gavčevimi izvajanci ni bila popolnoma zadovoljna. Kar je neugodno za Slovence, smo označili, in slovenski poslanci bodo morali v tem oziru postaviti svojega moža. Časa za priprave je dovolj, ker vlada pride z izgotovljenim načrtom še komaj meseca februarja prihodnjega leta na dan.

Slovenska ljudska stranka.

Katoliško-narodna stranka na Kranjskem je imela zadnji ponedeljek shod zaupnikov iz cele kranjske dežele. Njeni poslanci so poročali o svojem delovanju. Zaupniki so se prepričali, da so poslanci delali v korist ljudstva, izrekli so jim torej popolno zaupanje, zajedno pa so tudi uvideli, da stranka mora zapustiti meje kranjske dežele ter svoje delovanje raztegniti na vse slovenske pokrajine, zato so dali stranki novo ime: **Slovenska ljudska stranka**. Program stranki ostane isti kot dosedaj, a vsakdo je pozdravljen v novi stranki, ki je prepričan o koristi tega programa za slovensko ljudstvo, če se morda zasebno tudi do pičice ne soglašajo z vsakokratno taktiko poslancev ali pa s pisavo kaknega posameznega časnika v stranki. To ga naj ne ovira, vstopiti v stranko, dovolj je, da se le soglašajo z velikimi cilji novoimenovane stranke.

Slovenski ljudski stranki ni treba proglašati sedaj besedila svojega programa, ona lahko pokaže na dejstva, ki so se v zadnjem času izvršila vsled njenega programa. V gospodarskih rečeh je brezobzirna braniteljica ljudskih pravic in teženj, v narodnem oziru stoji na najbolj radikalnem (odločnem) stališču, v verskih stvareh je neizprosna. Ljudstvo na Kranjskem ji je zaupalo ter se po svoji pretežni večini zbralo v njenih vrstah. Le majbna peščica nezadovoljnejšev stoji izven njenega tabora. Za voditelja si je izbrala stranka zopet svojega najspodobnejšega člana dr. Ivana Šusteršiča. Dr. Krek je predlagal njegovo izvolitev ter rekel: „Če izvolimo mi sedaj dr. Šusteršiča za načelnika, storimo to iz prepričanja, da je on danes eden prvih mož politične javnosti ne le pri nas, ampak v celi Avstriji. Mi se ne klanjamo njegovemu terorizmu (trdno vladanje), kakor trdijo nasprotniki, ampak njegovemu duhu in njegovi

požrtvovalni odločnosti za našo ljudsko stvar.“

Izvolitev je bila soglasna.

Dr. Šusteršič se zahvali ter pravi, da je ta izvolitev največja čast, ki se mu sploh more izkazati. Kot izvoljeni načelnik slovenskega ljudstva izjavlja, da ostane tisti, kot je bil (Odobranje) in se bo držal načel, ki jih bo stranka proglasila ter prepričanja, da je v politiki večsah ena kaplja odločnosti več vredna, kakor pa potoki „modrosti.“ Za tri leta hoče biti prvi sluga slovenskega ljudstva.

V vodstvo je bilo nadalje izvoljenih po pravilih 15 članov: A. Belec, Ivan Lavrenčič, Ivan Stanovnik, Anton Jeriha, Ivan Kregar, Luka Smolnikar, Oton pl. Detela, profesor Evgen Jare, A. Kalan, A. Koblar, dr. Janez Ev. Krek, dr. E. Lampe, dr. Vilko Schweizer, J. Šiška, dr. Fr. Dolšak.

Slovenska ljudska stranka je na Kranjskem dokazala že svojo zmožnost za resno politično delo ter si s tem pridobila opravičenost za svoj obstoj. Sedaj, ko je po imenu postala stranka slovenskega ljudstva, naj tudi v dejstvu postane voditeljica našega naroda ne samo na Kranjskem, ampak po vsem Slovenskem ter naj brani krepko in odločno, kakor je bil ves dosedaj njeni nastop, pravice celokupnega slovenskega naroda.

Politični ogled.

Našega prestolonaslednika nemški listi zelo strastno napadajo, ker je pozdravil avstrijski katoliški shod ter mu želel uspeha. Čudno je, da državni pravdniki to dovoljujejo. Razlagamo si to lahko samo iz te okolnosti, da mnogi nemški državni pravdniki niso nič boljši nego prusaki v uredništvih nemških listov. Seveda, če bi slovenski list kaknega uda vladarske hiše napadel zaradi njegovega nemško-nacionalnega mišljenja, potem bi imel kar državnega pravdnika na vratu.

Obhodi za splošno, enako, direktno in tajno volilno pravico so se vršili dne 28. t. m. po vseh večjih mestih. Največ ljudi se ga je seveda udeležilo na Dunaju; tam jih je bilo okoli 200.000. V Gradcu se je udeležilo obhoda 20.000 delavcev. Krščanski socialci so poslali deželnemu namestniku odposlanstvo, ki mu je izročilo prošnjo za volilno pravico. Obhoda v Mariboru se je udeležilo približno 2000 delavcev, ki so tudi izročili okrajnemu glavarju po odposlanstvu prošnjo za volilno pravico. Jednak obhod je tudi bil v Celju in Ljubljani. Vsi ti obhodi so se vršili mirno in v redu.

Turška se noče ukloniti, vkljub temu,

da je združeno brodogeje že pred turškimi pomorskimi mesti. Vse brodogeje stoji pod poveljstvom avstrijskega podadmirala Riperja. Obsedli so mesto Mitilene, glavno mesto na otoku Mitilene. Vendar je vsakdo prepričan, da se bo Turčija nazadnje gotovo udala.

Nemiri na Ruskem. Veliki nemiri so se vršili v Sebastopolu ob Črnem morju, kjer so se pomorščaki uprli častnikom. Sedaj je že zopet zavlada mir in red. V Moskvi in Petrogradu se vedno znova pojavljajo štrajki med delavstvom. Poljaki bodo menda le dobili svobodni miselno upravo in samostalnost. Na shodu zemstev se je sklepalo namreč v prilog Poljakov. Poljski knez Dolgoruki je zatrjeval, da samostalnost ne pomenja ločitve Poljske od ruske države.

Novi norveški kralj Hakon je s svojo soprogo že prišel v glavno mesto Norveške, v Kristijanijo. Prisegel je na norveško ustavo. Kronanje se bo vršilo dne 17. maja prihodnjega leta v Sundu.

Število pokatoličenih Rusov je precejšnje. „Peterb. Listok“ poroča, da je po razglasu verske svobode stopilo 325.000 prisiljenih pravoslavcev v minskem, lublinskem in sieleskem okraju v združenje s papežem; 882 pravoslavcev svedenikov, ki so jim dosedaj pastirovali, je brez črede in brez kruha. Za nove katoličane se ustanovita dve novi škofiji, ki sta že nekaj časa, a ji je zate Aleksander II.

Nekaj o katoličanih v Ameriki. — Nedavno se je razgovarjal Nugent, vodja katoliškega gibanja v Ameriki, z urednikom nekakega lista na Angleškem. Hvalil je posebno mladi naraščaj. Marsikdo trdi, da ni prav, da se katoliški duhovniki vmešavajo v politiko. V Ameriki pa smo spoznali, da je to popolnoma krivo. Naša bodočnost je na kocki; ne smemo se zadovoljiti, da razširjamo svoja načela in dokazujemo njihovo vzvišenost, ampak pokazati moramo to tudi dejanski, da sodelujemo pri napredku narodov. Pokazati hočemo, da nas prošinja duh dolžnosti in napredka. Zato pa delujmo kolikor mogoče, da svojemu mlademu naraščaju zagotovimo stabilše v družbi, ki mu omogoči vspevanje in napredek. Sadu smo dosegli že precej. Da je kat. misel do sedaj vspevala in da smo prišli do ugleda, se moramo zahvaliti vzgledni vzgoji, posebno v tej dobi, ko se tako širita brezverstvo in prekucijski duh, nepoštenje in nenavnost z njima. Prigodi se mnogokrat, da se bogataši, podjetniki banke obrnejo kar do duhovnikov, vzgojiteljev, s prošnjo, da bi jim poslali ali priporočili kaknega mladeniča. Tako pride najprej mladina v javnem življenju do ugleda: tam

„Kaj je men' za ročice moje, če jih slanica pomori, Men' je le za deklet moje...“

Fran stoji nekaj časa nepremično, niti k sapi ne more, vsa obleka je do kože premočena od znoja; vsled prevelikega napora mu curlja iz nosa kri. A sedaj ni čas misliti na se, pravi sam pri sebi; stopi med fante, ki so ravno se ponavljali „vižo“ one pesmi. Večinoma vsi so ga spoznali in čeravno ni bil domačin, vendar so ga spoštovali in koj so mu stiskali roke v pozdrav. On, želeč jim dober večer, koj veli, da ima za nocojšni večer neko važno novico, naj torej tu počakajo, on pa da mora z ženinom govoriti. Ta se je ravno nahajal v prikletu, ko stopi Fran. Burno ga Josip pozdravi: „Dobrodošel! Kaj da te tako dolgo ni bilo, si še gotovo med potjo povasoval, kaj ne? Pa Jezus Nazarenski, kako izgledaš, Fran, ves si moker in kri ti teče iz nosa. Ali se ti je pripetila kaka nezgoda?“

„Ne, Josip“, odgovori Fran, „ampak vsak trenutek je drag, ki ga tu potratimo sedaj. Tebi preti nesreča nocoj, dragi moj Josip.“ In koj mu razloži vse, kar je čul v klanecu, kaj nameravajo z njim in kaj sta mu naročila spotoma orožnika. Josip spozna svoj opasni položaj, zato pravi: „Prosim te, Fran, stori kakor moreš in veš, izberi fante, tu-le, glej, e leščerba, vrvi vise v kolarnici, za gorjače

pa lahko rabite vozne ročice. Na, tu imaš žveplenke; pa prosim te, napravite kolikor mogoče mirno, da se svatje prej ne razburijo.“

Hitro izbere Fran fante, razloži jim vse natanko, ostalim pa veli iti v vežo ali družinsko sobo in naj bodo pripravljeni, če bi bila sila. Akoravno ves trepeta vsled naporenega teka in obilnega znoja, vendar hiti Fran prvi v kolarnico, poišče tam vrvi, fantje izmaknejo vsak svojo ročico in se postavijo na svoja mesta. Tako stoji kako minuto, kar zasljišijo zadaj za kolarnico orožnikov žvižg, katerega Fran tovarišem razjasni. Vsi ovesele, da z orožnikoma dobe moč, ki bo one capine gotovo premagala. Fran stopi k orožnikom; postajejvodjo takoj obvesti, da še oaih treh ni tu ter da morajo vsak čas priti.

„Fran“, pravi drugi orožnik, „vi se boste prehladili, tu imate moj plašč za nekaj časa.“ „Ste torej pripravljeni“, vpraša postajejvodja, „midva se postaviva pri vhodu, da zgrabiva Žagarja, fantje pa naj se poslužijo ostalih dveh. Vi pa imejte pripravljeno luč in vrvi. Tako, sedaj pa mirno; tiho! po hribu sem nekdo prihaja. Pst... Oni trije so; pozor!“ — Mirno stoji fantje; oblaki na nebu se trgajo, nebroj zvezdic zamiglja in tudi blede luna zasije izzo oblaka.

Proti Mejačevi kolarnici stopajo tri moške postave, mesec vrže svojo svitlobo nanje. „Pro-

kleta luna“, zarohni Janez Žagar, „bolj nas ne more jeziti kot nocoj. Prej, ko smo jo želeli, je deževalo, sedaj pa, ko bi nam dež in tema boljše služila, pa nam ta nočni zlomek prisveti.“

„Bolj tiho, Janez“, ga kara Cene, „tvoj grohot nas še lahko izda. Stopimo lepo tiho v kolarnico, da si tam pripravimo revolverje in nože. Tam je temno in lahko počakamo ugodnega trenutka.“ — Fantje in orožnika v kolarnici si niti dhati ne upajo, ko stopajo oni trije proti njim. Vsak prime dobro svoje orožje, da telebno po nasprotnikih. Smelo stopijo vsi trije v kolarnico, že bi prvega, Naceta, orožnik lahko podrl s kopitom na tla, a on čaka na Janeza. In sedaj je tudi že ta vstric postajejvodje, ko ta z vso močjo zamahne s puško in — tresk, kot na povelje store isto tudi fantje. Janez, Nace in Cene leže na tleh ter se valjajo in stokajo. Hitro nžge Fran leščerbo, poda orožnikom vrvi, fantje zgrabijo na tleh ležeče in pomagajo orožnikom jih zvezati za potrebo. To vse se je zgodilo tako hitro, kot bi trenil. Še le sedaj se oni trije na tleh zavedo, v čegavih rokah se nahajajo. Bili so tudi precej pobiti od vdarcev, najbolj pa Žagar od kopita postajejvodjevega. Pa sile jim tudi ni bilo; orožnika velita fantom, zamašiti zvezanim usta, da ne bi kričali in jih zanesti v Mejačev hlev. Kar se je potem s temi tolovaji zgodilo, ne bom natančneje opi-

pa lahko razširja katoliško misel. Tako smo začeli socijalno vzgojo v dobri šoli, sedaj pa napredujemo! Prepričani smo, da bodo katoličani tudi v svobodomiselni Ameriki vedno močnejši, dokler se ne izneverijo svojim načelom, prihodnost pa bo pokazala, da je cerkev za vse narode, za vse ljudi.

Dopisi.

Sv. Anton v Slov. gor. (Veteransko društvo!) — Kljub raznim naravnim in nenaravnim zaprekam se je uprizorila zopet enkrat pri Sv. Antonu gledališka igra. Včasih se še vendar dobi prostor! . . . Igrali so tokrat posilnemci „Napoleonov samovar“ brez odra, brez kulis in zavese, tako med seboj, za kratek čas v prostorih našega Alta. Kar dve predstavi je bil napovedal zadnjo nedeljo zjutraj farai oznanjevalec: „Danes popoldne bo zboroval ob enih odbor vet. društva, ob treh pa se bo vršil občni zbor imenovanega društva. Prišel je agent iz Dunaja in že dva dni čaka, da bo pokazal danes veterancem vzorce za zastavo in obleko . . .“ Mož, ki bi imel že ob enih igrati glavno ulogo, namreč telečji kupec Vrbjak, tačasni predsednik društva, pride s svojo boljšo polovico šele ob treh. Seja se začne popolnoma dosledno, kakor v imenovani gledališki igri. Štajercijanci, večinoma zelo „luštni“, skačejo po hiši in vpijejo: „Ptujski „Štajerc“ je za nas, tisti je za nas kmete! Z nemščino se pride po celem svetu! (Še v zimi brez črevljev?) Bos dos bindiš! Dajč! . . .“ Razgreti planajo na vsega spoštovanja vrednega g. Janeza Kolmaniča, kateri je — vsa čast mu! — nastopil odločno proti grdemu zaničevanju materinega jezika. Zupetinski krojač Čeh, ki je bil prišel obleke merit, kriči: „Ven ž njim, ven ž njim, jaz ga bom nesel ven — tega bindišarja!“ Vrbjak hoče razodeti, kako bo zvezal antonjevsko vet. društvo v apačkim in drugimi nemškimi vet. društvi, a sredi govora obtiči in ne more dalje . . . Cogetinski čevljar Kolmanič, dasi se ne zna niti pokrižati nemški, vpije: „Kaj slovenski! Mi smo Nemci!“ Nič pametnejšega ne vé povedati mizar Huja; neki časnik zmerja in zdeluje g. Kolmaniča: „Vi me napadate, Vi! Še jutri si naročim nemškega „Štajerca“! . . .“ Vrbjak hoče čitati dopis o zadevi vet. društva, ki ga je bil priobčil neki slovenski časnik, a mož ne more več . . . Tesar Živko mu hoče pomagati iz sitne neprilike, a tudi ne gre. Tuji agent stoji, gleda in strmi: kaj takega še ni videl žive dni . . . Glasovi so čedalje bolj glasni, drug drugega hočejo Štajercijanci prekričati. Predsednik Vrbjak je že tako zmešan, da še samo nekaj

saval. V hlevu so se vsi trije popolnoma zavedli, orožnika sta jih oklenila v močne ve-rige in jih tirala v ječo, odkoder pa se razun Naceta noben ni več vrnil. — Fran se je takoj po srečni izvršitvi pedal v hišo k svatom in sporočil Josipu dober izid. Da je pred vstopom v hišo slekel orožniški plašč in se po-šteno umil, je samo ob sebi umevno. Svatje, ki so bili že dobra vinjeni, so veselo pozdravljali prišleca in mu ponujali kupice. Ta pa, pijačo odklonivši, se zravna, potrka z nožem ob kupico in spregovori tako-le: „Svatje, prijatelji! Oprostite, da vam nekaj spregovorim! Z veseljem sem se odzval povabilu mojega najdražjega prijatelja Josipa in sem došel semkaj, da se ž njim vred veselim današnjega dne. A predno sem imel čas mu čestitati, predno sem se mogel z vami prav po sloven-ski navadi radovati, izvršiti sem moral z vrlimi vašimi fanti nekaj, kar mora zanimati ženina, srečno nevesto, vas, dragi svatje, mene in sploh vse naše prijatelje! Rešiti sem moral Josipa njegovih smrtnih sovražnikov. In ravno pred dobro četr ture smo ga rešili; nasprotniki pa, ki so hoteli naši nevesti Reziki ugonobiti nje-nega Josipa, oni nemčurski pristaši, ki so mislili našemu slovenskemu narodu odvzeti enega najzvestejših sinov, oni so prišli z božjo po-

nerazumljivega govori. V tej splošnej zmešnjavi se seja tudi kar sama konča, ne da bi se kaj sklenilo, kaj storilo . . .

Lepa hvala za tako društvo in tako plo-donosno delovanje! Nesposoben predsednik, rogoviljenje Štajercjeve zlahte proti materinemu jeziku, ljubezen do alkohola: vse to pač malo obeta, da bo vet. društvo Antonjevčanom v čast in korist.

Zgornja Poljskava. (Občinske vo-litve.) Dne 4. decembra se vrše volitve v občinski odbor v Zgornji Poljskavi. Ze dolgo let se bojuje naša dična občina proti nemčur-skemu navalu. A vsikdar je še zmagala za-vedna kmečka stranka. Zato pozivljamo vse zavedne kmete in tiste, kateri imate v naši občini volilno pravico, da se volitve polnošte-vilno udeležite, ker velikokrat se je že zgodilo, da je odločeval samo en glas. Dogodilo se je že, da se je moralo zrepati, kajti ob nemčur-ski strani je agitacija velikanska. Ne dajte se od njih preslepiti. Kažejo vam ob času volitev prijazne obraze, obetajo zlate gradove, ko mi-nejo volitve, vas niti ne pogledajo. Po vsej sili nam hočejo vrniti za župana usnjarja Hrastnika; tega moža mi ne moremo in ne smemo voliti, ker ta človek bi ne delal za nas kmete, ampak za povzdigo nemčurstva. Poka-žimo jim, da smo zavedni kmetje s tem, da bomo prišli vsi na volišče in volili naše može. Pokažimo jim, da se zavedamo svojih pravic, da znamo sami vladati našo občino, da nam ni treba se pustiti komandirati in hlapčevati našim nemčurjem. Znamo nam je, koliko sta-nejo volitve naše nemčurje, kako napajajo volilce z njihovim žganjem in navrh z vinom, da jih tem ložje omamijo in pridobijo za svoje može. Vsak naj agitira po svoji moči, da bo tem sijajnejša naša zmaga. O izidu volitve bomo poročali in hudo okrecali tiste, kateri bodo delali proti nam.

Iz Gotovelj. Kaj je bil program nem-čurske stranke v Gotovljah, če bi dobila ob-činski zastop? Pred volitvijo so bili zbrani v neki krčmi vsi „Štajercijanci“, nazadnjaki, de-mokrati in skrivni nemčurji, ki so si stavili v program sledeče točke: Najprej se seziđa s pomočjo šulferajna nemška šola, zraven ve-lika romarska cerkev, oziroma šentjeterska se poveča, samostan za nemške menihe, kateri so se že pred dvema letoma tu naselili, a potem odšli, ti naj bi tudi pouk oskrbovali, zraven nemško trgovino, ustanoviti za okolico „fajer-ber“ z z nemško komando, če mogoče, usta-noviti turnferein, župan mora uradovati po-polnoma nemški in delovati na to, da tukaj postane središče vseh savinjskih Nemcev; da se to doseže, se ustanovi sečasom na Studencih pod Lucijekom za letovičarje mrzla kopel po nekdanjem rimskem načinu, pot iz žalske po-

močjo v roko pravice. Torej povzdignem ku-pico in zakličem: Slava Bogu, ki čuva svoje, živel moj najljubši, najdražji prijatelj ženina Josip, živela nevesta, živeli vsi svatje in fantje naši! Vse je napivalo. Josip pa se ovije okolu Frana, poljublja ga in kliče: ti si moj rešitelj, ti si me otel! Vsi svatje, tudi nevesta ostrmi in Fran jim mora natanko opisati vse nocojsne dogodke. Vse se čudi, vse hvali Boga, ki je na tako čuden način dal vteti ženina. Objemali so Frana, popraševali spet, ponujali mu piti, on pa poprosi za čašo kave in postelj. Preveč se je utrudil, pravi svatom, a v istini je zbolel, hudo zbolel. Kmalu je v mehki postelji zaspal, gostija je trajala dalje v noč, fantje pevajo: Hej Slovani, in ukajo veselo.

Fran je po šesttedenski boleznii spet vstal ter popolnoma okreval. Josip in Rezika sta srečno živela v zakonu in se vedno hvaležno spominjala Boga in Frana. —

Ljudstvo je postalo po teh dogodkih še bolj zavedno in ni je bilo več hiše, v katero bi še bil list „Iskarijot“ zabajal; za nekaj časa je moral prenehati in je — poginil.

staje se elegantno popravi in posuje. Z načrti in pripravami se takoj prične, ko bo vo-litev dobljena in sicer na posestvu tik Sv. Jederti Janeza Nigole, s katerim je bila po-godba že deloma sklenjena. Dva vrla sloven-ska fanta, katera sta bila slučajno tudi v gostilni, sta konferenco toliko razumela, čeprav je bila v nemškem jeziku, da sta to stvar slovenskemu volilnemu odboru v Gotovlje takoj naznanila, kateri je tudi apeliral na vse Žal-čane, da so k taki sijajni slovenski zmagi pripomogli. Vidi se torej, da imajo gotoveljski Slovenci še mnogo nemčurske celine preorati, predno bodo mogli s takimi mračnjaki ob-računati.

Iz Južne Dalmacije! Že dolgo se nismo oglasili mi trdnjavski topničarji iz boke ko-torske. Novic ni bilo ravno posebnih; da je bila v poletju velika vročina, ki je trajala še do konca oktobra, to ni nič posebnega za ta kraj. Ravno danes (dne 20. nov.) ob 11 uri 45 minut čuli smo zelo močen sunek potresa v smeri od juga proti severu, da smo prestrašeni čakali in gledali, kaj je to. Da me zdaj podirajoče hiše ne zmečkajo, me Bog obvaruj. Zdaj, ko že 38 mesecev služimo, in v dveh dnevih konečno slečemo vojaško uniformo, mi je življenje drago, ko že tako dolgo nisem videl svoje ljubljene domovine.

Gori pri vas je menda gotovo že sneg in mraz, tukaj je pa milo in toplo, samo morje je razburjeno in noče se pomiriti. Veli-kanski valovi se zaganjajo ob skalnate stene pri „Ostrem rtu“, kjer stoji stolp z morskim svetilnikom. Veličasten je pogled na široko Adrijansko morje, kadar valovi drve slabe ja-drenice kakor orehove lupine. Mogočen parnik bljuva ogenj in dim, stroj pretresa celo ladjo, vijak se snče in poriva ladjo proti naskaka-jočim valovom. Od časa do časa zagrmí veli-kanski val na krov ladje, da preplavi vse, kar ni zaprto in zamašeno. Kadar pa je vreme lepo in morje mirno, je zares krasno in prijetno voziti se po morju.

Letina je bila še precej dobra. Rumene pomaranče že kimajo izmed zelenja, nekatera drevesa so se zopet krasno razcvetela. Kraj in okolica bila bi prav izvrstna za one, ki radi boleži v tople kraje hité, kakor v Opa-tijo, Lušimalo, Nizzo, Gorico itd., tembolj, ker je tukaj primeroma ceno proti navadnim zimskim letoviščem. Trdnjavski topničar.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katoliško-politično društvo za vran-ski okraj ima shod na prvo adventno nedeljo, dne 3. dec. po večernicah v cerkveni hiši v Št. Juriju ob Tabornu.

Spremembe pri finančni straži. Pre-stavljeni so: Vsled združenja finančnih oddel-kov Maribor I in Maribor II v oddelk Maribor so prestavljeni od oddelka II: nadrespicijent Franc Menhart in dodeljen kontrolnemu okrajnemu vodstvu, nadalje nadpazniki Franc Bosina in Franc Povoden k oddelku I; nadpazniki: Anton Fuchs iz Celja v Lesko-vec kot vodja oddelka, Schoschner To-maž iz Leskovca v Celje, Pašon Janez iz Radgone v Ptuj, Volavšek Jožef iz Maribora v Celje, Petančič Martin iz Konjic v Šmarje pri Jelšah, Kovač Martin iz Ma-ribora v Ptuj kot vodja oddelka; pazniki: Janez Geč iz Maribora v Šoštanj, Janez Haas iz Maribora v Konjice, Janez Jurko iz Ptuja v Slovenjgradec, Jakob Martin Kline iz Brezic v Slov. Bistrico, Alojzij Koren iz Šoštanja v Kozje, Tomaž Obranz iz Št. Le-narta v Slov. gor. v Št. Jurij ob juž. želez., Franc Repolusk iz Žaleca v Konjice, Lju-devit Šnuderl iz Ljutomera v Ormož, Karol Zupane iz Št. Jurija v Št. Lenart v Slov. gor. — Za nadpaznika je imenovan paznik Miha Oprauš. — Na novo sprejeta sta paz-nika Janez Haas in Franc Ozimič. — Reaktiviran je nadpaznik Karol Rošcer. —